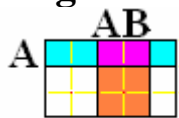

Fizikai tér: szomszédsági relációk: egymásmellettség, távolságfogalom, rendezés: a tér annyi dimenziós ahány független irányba terjeszkedhet egy alakzat. Mivel egy dolog nem végtelen számú, valós számokkal jellemezhető pontból, hanem véges számú, egész számmal jellemezhető atomból áll, elképzelhető hogy az atomok négydimenzióssá rendezhetők, a szomszédsági relációk megváltoztatásával. A síkon is létezik pl. 3 dimenziós rács: ha lóval lépünk a sakkasztalán akkor egy négyszintű térrácsot kapunk. Ez persze nem teljes 3 dimenzió, mert a 3 -ik irányba csak 4-et tudunk lépni, de sebaj, mert a lólépés elnyújtásával elérhetem hogy a 3 -ik irányba többet léphessek. Az egész számokkal kirakható a 2 dimenziós sík. És a racionális számokkal? Azokból is csak megszámlálható végtelen (mex. végtelen) van. Lehet hogy a racionális pontokból már a síkon is ki tudunk rakni egy 3 dimenziós teret?

A függetlenség azonos a valószínűségelméleti függetlenség fogalmával bizonyos megszorítások mellett:

$$P(A) = 5/15 = 1/3, P(B) = 6/15 = 2/5, P(AB) = 2/15 = 1/3 \cdot 2/5 .$$

Itt a téglalap kétdimenziós alakzat mert két független irány van rajta. Velehetünk egy $n \times n$ – es mátrixot is, ennek sorai az A_i események, oszlopai a B_k események. $A_i A_k = \emptyset$, $B_i B_k = \emptyset$, $A_i B_k =$ egy elem a mátrixban: a_{ik} . Világos hogy akármilyen nagy is lehet az n , sőt még akár végtelen is lehet! A végtelen nagy mátrix felsorolására egy jó példa:

21	22	23	24	25	26
20	7	8	9	10	27
19	6	1	2	11	28
18	5	4	3	12	
17	16	15	14	13	

Háromméretűt meg úgy tudok bejárni, hogy egy kocka csúcsait járom be, majd egy azt beburkoló nagyobb kockának a felszínét, és így tovább, valóságos fraktálpályákat írva le az egyes kockalapokon.

És ha már itt tartunk, okvetlenül meg kell említenem Sziklai Frigyes nevét, aki a fenti számspirálisból valóságos mitológiát csinált. Megalkotta belőle a kémiai elemek prím – periódusos rendszerét! Ez valódi uranita tett volt, hiszen a két legfontosabb dolgot házasította össze ezzel! Világrendünk valóban ezen a két dolgon alapszik, a prímeken és a periódusos rendszeren. Sziklai Frigyes világa rendkívül bizarr és érdekes, így néhány részletet közlök belőle.

Sziklai Frigyes világa (Petramir)

A Petramir szót én alkottam rá, a Petra = Szikla, Mir = világ szavakból.

A Petramir egy nagy, de véges méretű háromdimenziós gömb, amelynek felső fele a Matéria vagy Anyag, az alsó fele a Patéria vagy Apag. Ezek együtt egy isteni párt alkotnak, élnek, és lélegzéssel szüntelenül egymásba mennek át. Ők a Mennyei Anya és Atya. Ez tehát egy dualisztikus világ, hasonlít a Jang és Jin párra. Minden test tovább nem bontható elemekből, ún. lemezből van felépítve ahol a lemezek 3 számmal vannak meghatározva: (s, j, g) = szépség, belső tartalom és jóság. A Tér valós (korpuszkuláris) elemei, a lemezek tökéletesek, mert olyan helyfoglaló testek, amelyekből sem elvenni, sem hozzátenni nem lehet. Ez pedig azt jelenti, hogy a lemezek örökké létező, változatlan, (s, j, g) értékhármassal eleve meghatározott dolgok. A lemezekre a Pauli – elv igaz, tehát nincs két egyforma lemez. A lemezek a végtelen Teret egymáshoz illeszkedve teljesen hézagmentesen ki – illetve betöltik. Szükségszerű tehát, hogy a tartós illeszkedéseik lehetőségei a változatlan (s, j, g) értékhármassok harmónikus hasonlósági csoportjai szerint valósuljanak meg. Ebből következően úgy a legprimitívebb halmazképződési lehetőségek köre (= az atomok felépítése) mint az egyre bonyolultabb halmazok természetes szerveződésének rendje sem „véletlen” – szerű, hanem eleve – ésszerűen meghatározott.

Az anyaghalmazok a végtelenségig nem oszthatók, tehát szükségszerű, hogy az anyag véges térfogatú elemei – a lemezek – létezzenek. S miután a lemezek tovább nem bontható végső egységek, ezért azokba van bezárva a fizikailag elérhetetlen belső tartalom értékei, amelyek létkvantumokkal meghatározottak. A lét és az idő egymástól elválaszthatatlan dolgok, ezért szükségszerű, hogy a lemezek zárt, tehát „adagolt” belső tartalom – j – értékei „rejtett időkvantumokkal” eleve meghatározottak legyenek. Ebből következik, hogy az „abszolút folyó idő” (a tempus) állandó ütemű múlásának meghatározó egysége is szoros kapcsolatban van az egységnyi lemtérfogatba zárt létidő – kvantummal.

Könnyű belátni, hogy semmilyen alakváltozás, mozgás nem lenne értelmezhető, ha a lemezek nem tartalmoznák a rejtett létidő (= az energia végső okának) kvantumait. Észre kell venni, hogy a lét két egymást kiegészítő és egymástól elválaszthatatlan dologpár jelenlétével jellemezhető. Nevezetesen szükségszerű, hogy a lemezek térfogatába az élet – j – és a halál – f – „csírái” eleve meghatározott adagokban egybezártak legyenek. (Az élet és a halál szavakat szimbólikusan használom – jobb új és közérthető szó híján – a belső tartalom működőképességének megértése céljából.)

A lét kétértékűsége miatt a Tér – szükségképpen – szimmetrikus elrendezésű. Pontosabban: az anyag lemezeiben (a matéria elemeiben) az élettartalom – j – nagyobb, mint a haláltartalom – f – vagyis $j > f$. Az apag (=patéria) lemezeiben

$j < f$. Belátható tehát, hogy a Tér egyik fele a Mennyei Anya (=Mater) és a másik fele a Mennyei Atya (=Pater) teste. A mi Világunk a Mater egy szerve. Az előző pontban elmondottak alapján a matéria rendjeiben létező lemek belső tartalom értékei:

$$\begin{array}{lll}
 j_1 = 1 \cdot j_1 + 0 \cdot f_1 ; & j_2 = 2 \cdot j_1 + 0 \cdot f_1 ; & j_3 = 3 \cdot j_1 + 0 \cdot f_1 ; \\
 j_1 = 2 \cdot j_1 + 1 \cdot f_1 ; & j_2 = 3 \cdot j_1 + 1 \cdot f_1 ; & j_3 = 4 \cdot j_1 + 1 \cdot f_1 ; \\
 j_1 = 3 \cdot j_1 + 2 \cdot f_1 ; & j_2 = 4 \cdot j_1 + 2 \cdot f_1 ; & j_3 = 5 \cdot j_1 + 2 \cdot f_1 ; \\
 \dots\dots\dots & & \\
 j_1 = (1+n) \cdot j_1 + n \cdot f_1 ; & j_2 = (2+n) \cdot j_1 + n \cdot f_1 ; & j_3 = (3+n) \cdot j_1 + n \cdot f_1 ;
 \end{array}$$

Vagyis általában

$$\begin{array}{l}
 j_i = (i+0) \cdot j_1 + 0 \cdot f_1 ; \\
 j_i = (i+1) \cdot j_1 + 1 \cdot f_1 ; \\
 j_i = (i+2) \cdot j_1 + 2 \cdot f_1 ; \\
 \dots\dots\dots \\
 j_i = (i+n) \cdot j_1 + n \cdot f_1 ; \text{ secundum,}
 \end{array}$$

ahol $i \in \mathbb{N}$, de $0 \leq n \leq 2 \cdot (M^2 - 1)$ és M nagyon nagy, és $i \neq 0$.

Az élettartalom – j – értékeit ható (+) időtartalomnak, a haláltartalom – f – értékeit ellenálló időtartalomnak kell ítélnünk.

Na végül nem másolom ide az egész tant, mert még számomra is felfoghatatlan de idézek belőle egyikét érdekes részletet.

A lemek térfogatai eleve meghatározottak: $V_i = i \cdot V_1$, és $w = j_1 / V_1 = \text{térállandó}$. Az $i = 0$ értékhez térfogat nélküli lemek tartoznak, ezeket melnek nevezzük. A Materhez tartozó mel sokaság mint a matéria határrendje nem azonos a Paterhez tartozó mel sokasággal, mert az utóbbi a patéria határ – rendjét alkotja. A lemek jóság – értékei véges sort alkotnak, mert a lemek állandósága, szétszakíthatatlan volta nem engedi hogy a széttartóképeség (a rossz) b fölülmúlja az összetartóképeség (a jó) g értékét. A Mater ill. a Pater testét alkotó véges – i – sorszámú héjak egyre nagyobbak, de véges térfogatúak, ezért azok bármelyikében csak véges számú – s – külalaki értéksokaság lehet. $s = \text{szépségtartalom}$, ennek ellenkezője az $r = \text{rútság tartalom}$. A melek értékkészletének kapcsolatban kell állnia a lemek értékkészletével. A lemek elidegeníthetetlen tulajdonát képező – s – külalaki értéksorozat (=szépségfokok) határsorozata nem lehet más, mint az $\mathcal{Z} = n \cdot \mathcal{Z}_1$ sorozat, amelynek értékfokozatai jelentik a melek rendezőképeségének mértékeit és alkotják az ideákhoz tartozó igazsá-

gok rendszerét. A lemek összetartókéességének, a – g – jóságfokok véges sorozatának határsorozata pedig csak a $\mathfrak{D} = n \cdot \mathfrak{D}_1$ sorozat lehet. Ennek értékfokozatai jelentik a melek megtartó tulajdonságának – szeretet – fokának – értékeit. A szeretet –fokok száma bizonyosan véges, mert a szeretet kiegészítő – $\mathfrak{R}$ – értékkészlete, a gyűlölet –fokok száma szükségképpen korlátozott, a világokban – a melek rendezőkéessége által – születő élőlények életbenmaradása érdekében. A melek szerepe a Térben élő és működő anyag, ill. apaghalmozok létrehozása. A melek rendezőkéességétől azaz - $\mathfrak{Z}$ - igazság-fokozattól és a melek megtartó tulajdonságától azaz - $\mathfrak{D}$ - szeretet –fokától függ minden élőlény megjelenési formája és létmódja. A két érték szorzata pedig jelenti azt a $V_{\text{pot}} = \mathfrak{Z} \cdot \mathfrak{D}$ potenciális teret, amit az élőlény a Térben, ill. a számára kijelölt világban az élete során befuthat, ill. berendezhet. Valamely mel saját értékei által meghatározott potenciális tér $V_{\text{pot}} = \mathfrak{Z} \cdot \mathfrak{D} = L \cdot V_1 \text{ m}^3$ tulajdonképpen a melhez tartozó és elidegeníthetetlen „szellem” eleve meghatározott, megmásíthatatlan, azaz állandó kiterjedése. A szellemi tér nagysága – L – , rendezettség - $\mathfrak{Z}$ - és védettsége - $\mathfrak{D}$ - értékeinek különbözősége miatt nagy a különbség az élőlények között. A szellemi terek egymásba hatolhatnak, egymást átfedhetik és kapcsolatot tarthatnak fenn még a nagy távolságokban tartózkodó testek között is. Különösen erős kapcsolatot teremt valamely születendő lény meljének és így szellemének jelenléte egy faj hímje és nősténye között. Ezt a kényszerítő kapcsolatot „szerelem” –nek nevezzük. A Mater rendjéhez tartozó „ma – mel” – e világban – nőstény testet, a Pater rendjéhez tartozó „pa – mel” pedig hím testet hoz létre. A testi – vérségi – kapocs tehát szellemi kapocs is. Ez nyilvánul meg a család, a törzs, a nemzetség, a nemzet, a fajta és a faj egyedei között mutatkozó összetartozás, illetve elkülönülés vágyaiban.

Sziklai Frigyes világának legérdekesebb része a kémiai elemek prím – periódusos rendszere, amihez felhasználja a számok spirállá feltekert változatát, a prímszakasz – sorszámokat, eszerint 1 és 2 közt van a 0-ik, 2 és 3 közt az első, 3 és 5 közt a második, 5 és 7 közt a 3-ik, 7 és 11 közt a 4-ik, stb. prímszakasz. A másik a prímfaktoriálisok. $k?$ = az első k db. prím szorzata. $0? = 2$, $1? = 2 \cdot 3 = 6$, $2? = 2 \cdot 3 \cdot 5 = 30$, stb. Megnézi, hogy a prímfaktoriálisok $2/3$ –ik hatványa melyik két prímfaktoriális közé esik, pl. $(22?)^{2/3}$ a $16?$ és a $17?$ közé esik. Ennek alapján mondja meg, hogy mely elemnek hány stabil izotópja lehetséges. A felcsavart számsorban a prímszakaszokhoz tartoznak ún. külső prímek, és ezek prímszakaszait i_k –val jelöli, a prímszakaszt pedig i_p –vel. $i_p + i_k = Z$ = az elem rendszáma. i_p és i_k határai jelölik ki a stabil izotópok tartományát.

A másik érdekes téma a lemek mozgása. a lemek megnyúlnak, egymásba hatolnak, elsodorják egymást, gyűrűk fűződnek le a lemszalagokról, és valahogy ezekből tevődnek össze az elemi részecskék. A neutron a g ill. b nem prím értékű oszlopokból lebomló evilági és másvilági egymáshoz illő értékű

(szépségű) anyaggyűrű –pár. A proton a primértékű oszlopokból származó valamelyik evilági komplementer lempár zárt gyűrűje. Az elektron a prim-oszlopokból származó valamelyik másvilági (de ebben a világban záródó) komplementer lempár zárt gyűrűje. A foton a kettősvilág határán képződő – evilági és másvilági fél-komplementer lempár zárt gyűrűje. Az alaprésben – a komplementer gyűrűk képződése közben - leszakadó páratlanul maradó lemegek és lemszalag-töredékek képezik az üresnek látszó „szabad” terek anyagát, míg az ésszerű rend „mozdulatlan” falára támaszkodó folytonosan nyúló és szaporodó lemszalag kötegek terelik a fentebb felsorolt objektumokat eleve kijelölt pályákra. A neutrínó az egymáshoz illő félkomplementerek találkozásakor jön létre. Itt helyén való megemlíteni azt is, hogy a Világ kavargó gömbjében a kiegyenlíthetetlen lemegek száma sokkal nagyobb, mint a gyűrűbe rendezetteké. Ezért látszik a világ üresnek. Ez a folytonosan átrendeződő lemsokaság összenyomhatatlan folyadéknak (=éter) tekinthető. Ebben a minden lehetséges formát átölelő közegben úsznak a tömeggel bíró mikro és makro testek. A világok keletkezésének ebben a füzetben leírt története tulajdonképpen értelmezi a világok elmúlásának végső folyamatát is, csupán a mozgás értelmét és sorrendjét kell fordítva végiggondolni. Pontosabban be kell látnunk, hogy a világok teljes kinyílása után az ésszerű rendekbe történő visszarendeződés következik. A lemegek, ill. lemszalagok nyúlását azok rövidülése váltja fel, általában a mozgásirányok megfordulnak. Abból a tapasztalati tényből, hogy a periódusos rendszer végén álló elemek önként bomlanak, arra következtettek, hogy a mi Világunk már régóta a szűkülés fázisában van. Vagyis a lemszalagok visszarendeződése olyan áramlásokat indított el, amelyek az anyaghalmazokat egymástól eltávolítani törekednek, s ezért a Világ bővülni látszik. A Világunk zárt voltából pedig arra következtettek, hogy a nagy anyagi halmazok (=galaktikák) száma nem olyan nagy, mint az észlelhető. Pontosabban a valós objektumok számát megsokszorozva látjuk, mert az onnan érkező fénysugarak a Világot magába foglaló Ésszerű Rend állandóan változó és görbült „falán” sokszorosán visszaverődve sokféle irányból érkezik a földi megfigyelőhöz. Bizonyos viszont, hogy a Világ makro-rendjének változásai lassúak; nem lesz tehát egyhamar „megjósolt” világvége!

Na, kb. ennyit Sziklai Frigyestől. Már csak azt szeretném tudni, mit szívott hogy ilyen dolgokat látott? 1990 februárjában tartott előadássorozatot az ELTÉN. Még megérte, hogy fölöttébb fura tanait az ELTE falai közt terjeszthesse! Aztán 93 szeptemberében meghalt. Kár hogy nem tudtam élőben kifaggatni, mert a leírtak alapján alig valamit értek az eszmefuttatásaiból. Szép rajzokkal illusztrálta, de ezek a rajzok engem inkább frusztrálnak. Prím-spirálokat mi is rajzoltunk Motával, de nem gondoltuk volna hogy éppen az imádott periódusos rendszerünk kerekedik ki belőle! Véletlenek nincsenek!

Visszatérve 1976.10.28 – hoz, ott hagytuk abba hogy a sík pontjait spirális alakban feltekerve fel tudjuk sorolni, és a tér pontjait is ha egy kocka csúcsai szerint lépkedünk. Így pusztán az egész számokkal akárhány dimenziós teret kirakhatunk. Csak kérdés, hogy van –e ennek fizikai realitása? Mindenesetre azt szemlélteti, hogy egy fizikai tér dimenziószámát a térelemek közti kapcsolat, a szomszédsági reláció határozza meg. Ha egy gépben realizálok egy sejtautomatát, annak akárhány dimenziós szomszédsági teret tudok definiálni. A négydimenzió látása sem megoldhatatlan: számítógépen szimulálható, mit látnánk egy négydimenziós utcán sétálva, hogyan alakul a perspektíva, hogyan torzulnak folyamatosan a mozgás során a látott vetületek. A képernyőn megjelenő kép sztereó szemüveggel nézhető, így három dimenzióban látjuk. És ha elég sokáig utazgatunk a négydimenzió világában, egyszer csak bekattan, a helyére kerül minden, és valódi négydimenziós tapasztalatokra teszünk szert! Láthatjuk a négydimenziós gömböt forogni, a felületére rajzolt háromdimenziós alakzatokkal, ahogyan mozgás közben folyamatosan torzulnak, majd amikor átkerülnek a gömb túloldalára, a takarás miatt eltűnnek, de a másik oldalon meg az eddig takart dolgok jönnek elő. Láthatjuk a négydimenziós kockát, ahogy a lapjai, síkjai, élei mozognak, sőt egy térrel el is metszhetjük, és láthatjuk a metszetként előálló háromdimenziós testet. Vannak a négydimenziós szabályos politopok, ilyen az 5 tetraéder, a kocka, a 24 oktaéder, a 120 dodekaéder és a 600 tetraéder lapú test, ezeket is meg lehet jeleníteni, és forgás közben szemlélni. A jóga révén pedig valódi négydimenziós látásra tehetünk szert, belelátunk a testek belsejébe, átlátunk a falon, látjuk a növényekben az élő nedvek keringését, látjuk az aurát, amely 7 rétegből áll, minden réteg finomabb, és mindegyik áthatja a többit is. Afféle matrjoskababa – világ ez. Végső soron minden lény terjedelme a végtelenbe nyúlik, és a kritikus pontokon keresztül képesek a legtávolabbi dolgokat is befolyásolni. Így nézve a világ egy végtelen szövésű neuronhálóhoz hasonlatos, ahol a neuronok az egyes lények, az axonok és dendritek pedig a köztük levő kapcsolatok. Ezt a világot beszövő végtelen finom hálózatot láttam meg 76 –ban, és ez a látomás volt olyan izgalmas, mint Sziklai Frigyes bátyó világa.

A matek a halmazelmélettel roppant szegényes, sivár, merev világképet ad.

Legalábbis így láttam 76 –ban. Akkor még nem tudtam a fuzzy halmazokról, de valljuk meg őszintén, a fuzzy halmazok világa sem elég izgalmas, annak ellenére hogy ma már fuzzy logikájú háztartási gépek készülnek. Már ekkor kísértett engem a mismaz fogalma, a mindig más és mégis mindig ugyanaz. A dialmat szerint minden dolog azonos is önmagával meg nem is, mert pl. egy élőlény ma nem ugyanazokból az atomokból áll, mint tegnap, és holnap is egész más atomok fogják felépíteni, amelyek az anyagcsere során szakadatlanul cserélődnek, az élőlény mégis megőrzi önidentitását, ugyanaz a személyisé-

ge, ugyanazok az emlékei, még ha felejt is időközben. A dzsíva, az átman ugyanaz marad benne az egész élete során, noha a külső megjelenése állandóan változik, egyre öregebb lesz, végül meghal. De a lélek ekkor se szűnik meg létezni, egy másik testben folytatja életét, és ez így megy örökkön örökké, amíg a lényben megnyilvánuló szamszkára, törekvés –csíra be nem tölti a feladatát, és fel nem szabadul. Sziklai Frigyes melnek nevezte ezt a szellemet, ami a lényben munkálkodik. Tehát a mismaz olyan halmazféleség, amely annak ellenére hogy az elemei szüntelenül cserélődnek, megőrzi identitását, önvalóját. A mismaznak éppúgy határozatlan a körvonala, mint a fuzzy halmaznak, mégis meg lehet mondani, az adott esetben mi tartozik a mismazhoz és mi nem. Az ember már akkor más lesz, ha átöltözik. Társadalmi szerepe szerint is mindig másként nyilvánul meg, más a munkahelyén és más otthon, más a szerettei körében és más ha harcol. De mint személyiség ugyanaz marad. Egy és oszthatatlan. A kvadromatika fejlődése során ezt a mismazt próbáltam megragadni, és megfelelő formában kifejezni. Ennek első próbálkozása a 76 – os kvadronmodell, ahol az egymástól csak véges számú elemben különböző halmazokat kváziazonosaknak vettem. Ha elveszek egy elemet, ugyanabban a kvadronban maradok. Ha hozzáveszek egy elemet, ugyanabban a kvadronban maradok. Világos tehát, hogy semelyik konkrét elemre nem mondhatom rá, hogy az a halmazomnak eleme, mert ha elveszem, se változik semmi, ha új elemet veszek hozzá, akkor se változik semmi. Csak végtelen sok elem együttese jelent változást. Az elemeket egy határig szabadon cserélgethetem.

Mi az emberi tudat? A világ objektív törvényeinek tükröződése fogalmak segítségével. A fogalmak száma véges, és véges a kapcsolataik száma is. Így a tudatban tükrözött világ is szükségszerűen véges. Egyetlen momentum tartalmazza a végtelent: az hogy a törvények mindig fennállnak ha a körülmények azonosak és más törvény nem befolyásol. A tudat önmagában kevés, gépies. Csak az élő emberben válik, az élményekre épülve élővé. Mint a hangszer, amely csak a zenész kezében elevenedik meg.

Kommentárok: Objektív az, ami minden tudat számára közös, tehát egyfajta beigazulás. Ezért tudunk rámutatni a dolgokra, mert létezik a közös tér, amelyben megjelenik ez a dolog. Persze a Holdra mutató ujj nem azonos a Holddal. A matematika objektumai a létező legobjektívebb dolgok. Ezért van az hogy ugyanazt a dolgot egy időben többen is felfedezik (na persze, lejön az üzenet az égi internetről, és egymás után lobbannak be a kritikus pontok, így egy időben több kritikus pont is belobbanhat. Az pedig, hogy az emberek egyetértenek a dolgokat illetően, annak a jele hogy a dolog a közös térben létezik. Tlön logikája szerint ha Péter szerdán elveszít 9 rézgarast, Pál csütörtökön megtalál 3-at, János pénteken újabb 3-at, az nem jelenti azt, hogy a Pál és a János által talált rézgarasok azonosak azzal, amit Péter szerdán

veszített el! Nyugodtan megtörténhet hogy József szombaton még 5 rézgarast talál, és ugye $3+3+5$ az több mint 9. Ez azért lehetséges, mert léteznek a hönirek is, a tudat által teremtett tárgyak! Ha azt mondom, hogy te, leejtettem itt egy piros gyöngyöt, nem keresnéd meg? Akkor a társam lehet hogy tényleg talál egy piros gyöngyöt, pedig utána bevallom hogy nem is ejtettem le semmilyen gyöngyöt! Amikor Naszreddin Hodzsát egy napon sok gyerek zaklatta, azt találta ki, hogy gyerekek, siessetek, mert a szultán nagy ünnepséget tart! A gyerekek elszaladnak, és Naszreddin Hodzsa ezt gondolja: Na és mi van ha tényleg igaz? És ő is elmegy a gyerekek után! Szóval az objektivitás nagyon relatív dolog bír lenni. Különösen akkor, ha a tudat hatókörébe kerül. Így van ez még a matematika világában is!

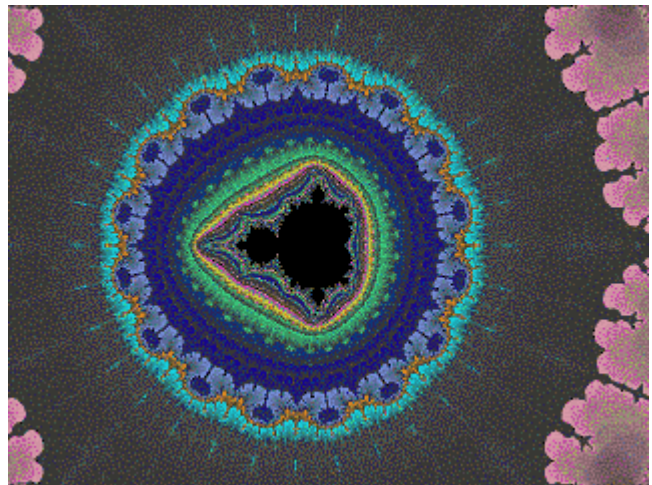
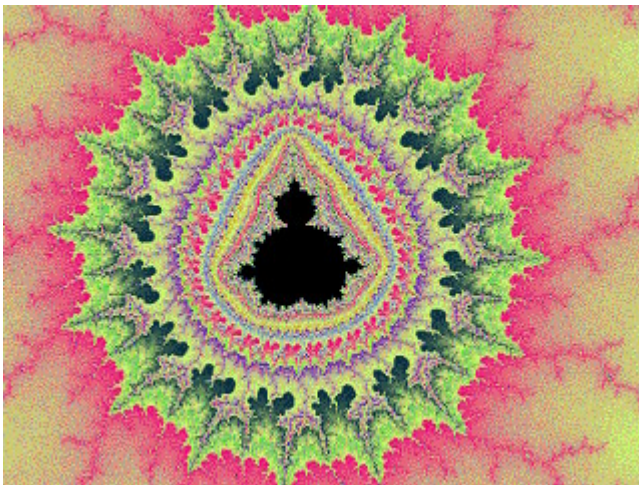
$(x - 1)(x - 2)(x - 3) = x^3 - 6x^2 + 11x - 6 = 0$ harmadfokú egyenletnek nyilván megoldása az $x = 1$, az $x = 2$ és az $x = 3$. Ám ha a harmadfokú egyenlet megoldóképletét használni akarjuk, akkor a négyzetgyök alatt negatív számok jönnek be. Negatív számnak pedig nincs négyzetgyöke, mert pozitív·pozitív = pozitív, és negatív·negatív is pozitív. Mit mondtak erre a matematikusok? Azt hogy nincs? No akkor legyen! Játsszuk azt hogy van a negatív számnak is négyzetgyöke, és nézzük meg hogy így mi adódik ki! És láss csodát, a kísértetek életképesnek bizonyultak, minden pompásan kijött velük! Olyan ez mint amikor a mocsáron átgázolunk és újra szilárd talajra érünk! Így fedezték fel a komplex számokat. De hát erre meg azt mondhatjuk, hogy a komplex számok is léteztek már az idők kezdete óta, nem feltalálták hanem csak felfedezték őket! Ez így is van, ám a matematika mint tudatforma, mint az emberiség közkinccse nem időtlen idők óta van, hanem történelmileg alakul, ma más mint tegnap volt és holnap más lesz, mint ma volt! Tehát a tudat tud teremteni az anyagi világban, úgy hogy lehozza az égi csatornáról az ismeretet. A fogalmak számának végeességéről: való igaz hogy egy mégolyan gazdag nyelvben is csak véges számú szó van. Való igaz, hogy az ember tapasztalatainak száma is csak véges lehet. Ám ezek a végelességen belül magukban hordják a végtelent, mert ahogy a véges hosszúságú intervallumban is kontínuumnyi pont van, úgy az emberi tapasztalatok is a végtelen idő szövetébe ágyazottan jelennek meg, és mivel az idő a végtelenségig osztható, minden tapasztalatban végtelen sok információ sűrűsödik egybe, ezért nem lehetséges hogy a tapasztalatok megisméltődjenek, minden tapasztalat egyedi és megismételhetetlen. Ezért nem lehet okkulni a hibákból, és az ember nap mint nap újabb hibákat követ el. Dehiszen korábban meg azt mondtam hogy vannak a bozonkondenzátumok és van a nyalábolódási hajlam! Tehát a tapasztalatok is képesek nyalábolódni, és ez éppen a tanulás! A tudás felhalmozása is lehet lineáris, exponenciális, és hiperbolikus sebességű. A lineáris felhalmozás az egyes élmények egymás után következése. Az exponenciális szakaszban már maguk az élmények is új élményeket teremtenek, a dolgok pusztá átgondolása is új tapasztalatokat hoz létre. Így lesz az ember a sok tudástól művelt. De még nem

bölcs. Ahhoz hogy bölcs legyen, kell a harmadik fázis is, amikor begyűjt a szuprareaktor, és az ember egy pillanat alatt megvilágosodik. Ez a hiperbolikus szakasz, amikor az ember véges időn belül eljut a végtelenbe. Így lehet belátni, hogy $\sum 1/n^2 = \pi^2/6$, holott ezt semekkora számú összegzéssel nem lehet igazolni, mert minden véges összeg csak közelítés! Valami több kell, egy intuíció, a végtelen megpillantása! Nem kell ehhez még benzint se szívni. Elég ha az ember kellő jártasságra tesz szert, és egyszerre megpillant egy új összefüggést! Például a $\sin \pi x / \pi x$ függvény gyökhelyei az $x = 1, x = 2, \dots, x = -1, x = -2, \dots$, tehát akkor $\sin \pi x / \pi x = (1 - x^2) \cdot (1 - x^2/4) \cdot (1 - x^2/9) \cdot (1 - x^2/16) \dots$, most szorozzuk össze őket, kapjuk: $\sin \pi x / \pi x = (1 - x^2) \cdot (1 + 1/4 + 1/9 + 1/16 + \dots) + \dots$ és ha még ismerjük a $\sin x$ Taylor – sorát, akkor abból látjuk, hogy $\sin \pi x / \pi x = 1 - (\pi x)^2 / 6 + \dots$ no és több se kell nekünk, mert az együtthatók összevetéséből egyből látszik hogy x^2 együtthatója egyrészt $\pi^2 / 6$, másrészt $1 + 1/4 + 1/9 + 1/16 + \dots$, tehát ez a két mennyiség ugyanannyi és kész! Még egyszerűbb annak a belátása hogy $1/2 + 1/4 + 1/8 + 1/16 + \dots = 1$! Ehhez azt vegyük észre, hogy az $1/2$ kiemelhető, azaz $1/2 + 1/4 + 1/8 + \dots = x = 1/2 \cdot (1 + 1/2 + 1/4 + 1/8 + \dots) = 1/2 \cdot (1 + x)$! Átszorozva $2x = 1 + x$, levonva x – et $x = 1$ és kész. A vicc az, hogy a módszer működik az $1 + 2 + 4 + 8 + \dots$ sornál is! Itt $x = 1 + 2 + 4 + 8 + \dots = 1 + 2x$, levonva x – et $0 = 1 + x$, tehát $x = -1$! Magyarázat: Itt egy renormálás történik, azaz $1 + 2 + 4 + \dots = 2^n - 1$, ha csak n tagot adok össze, és ha most formálisan $n =$ végtelent helyettesítek, akkor $2^\infty - 1$ -t kapok, és most egyszerűen levonom a $2^\infty - t$! Vagyis moduló végtelen veszem a szám értékét, vagy ha úgy tetszik, a standard részét veszem. Na ezek voltak az egyszerű példák olyan összefüggésekre, amiket véges számú összegzéssel soha nem lehet elérni, az $1/2 + 1/4 + 1/8 + 1/16 + \dots = 1$ –nél még megtehetem hogy veszem a részletösszegek sorozatát, az $1/2, 3/4, 7/8, 15/16$, és ebből valahogyan ráérzek hogy ez nem tarthat máshoz csak 1 –hez, hiszen a számláló mindig csak 1 –gyel kisebb mint a nevező, tehát a hányados egyre jobban közelíti az 1 –et. De az $1 + 2 + 4 + \dots$ esetén már ez sem működik, mert egyre nagyobb számokat kapok, és miféle szökelléssel jutok az egyre nagyobb pozitív számokból egyszer csak a -1 –be?! Ez a renormálás dolog a valóságban is működik, mert egy pozitívan visszacsatolt erősítő kimenő jele nem lesz végtelen, hanem beáll egy véges értékre, pont arra amit az ilyen ún. transzvergens sorral lehet kiszámolni! A lineáris fejlődés jellemzője a $dA/dt = k$ differenciálegyenlet, ahol k egy konstans, tehát a fejlődés üteme egyenletes. A megoldása: $A(t) = k \cdot t$. Az exponenciális fejlődés jellemzője a $dA/dt = k \cdot A$, itt a fejlődés üteme már önmagától is függ, tehát a tapasztalataitól, tudásától. A megoldás: $A(t) = e^{kt}$, ami exponenciális növekedést jelent. A hiperbolikus fejlődés jellemzője a $dA/dt = k \cdot A^2$, azaz itt már az önkölcsönhatás is szerepet játszik! Vagyis az öntükrözés! A szembefordított tükrök a végtelenbe sokszorozódnak! A megoldás: $-1/A = k \cdot t - c$, tehát $A(t) = 1/(c - k \cdot t)$, és ez a $t = c/k$

helyen végtelenné válik! Bekövetkezik tehát az, hogy a tudás véges időn belül eléri a végtelent! Ez a megvilágosodás. Amikor egyszer egy szerzetes megkérdezte a mesterét, hogy mi Buddha, a mester úgy mellberúgta hogy a szerzetes elterült. Amikor felkelt, ezt mondta: Lám, milyen csodálatos, hogy Buddha minden bölcsessége elfér egy tű hegyén! Tehát a szerzetesnek sikerült megpillantania a végtelent! A mellberúgás olyan mint a Dirac –féle delta függvény, amely mindenütt nulla, kivéve egy pontot, mert ott meg végtelen. A Fourier analízis megmutatja, hogy a Dirac – delta információtartalma végtelen, benne van minden lehetséges közlés. Lám, mi nyugati szamarak, csak tanulunk, tanulunk évekig, pedig a módszer milyen egyszerű! Na itt azért megsúgom, hogy az a szerzetes is évekig tanult, mire a szelleme kellően felkészült a végtelen befogadására! Nem elég a mellberúgás önmagában. Az csak a végki-fejlet! A tudatban tükrözött világ véges, de legalább annyira végtelen is. Hiszen a legtávolabbi galaktikáktól árad felénk a fény, és az áthat minden létezőt, és mint láttuk, a kritikus pontokban a rendszer lényegesen végtelenné válik, horizontjának határa túlterjed az Univerzumon! Így még az is lehetségessé válik hogy a mi világunkon túli univerzumokat is megpillantsuk, tehát a párhuzamos világokba nyerhetünk bepillantást! A fogalmakról láttuk, hogy azok bozonkondenzátumok, nyalábok fókuszai, és mint ilyenek, végtelenek. A Mössbauer – effektus olyan, hogy ott egy atom elnyel egy fénykvantumot, és az impulzusmegmaradás miatt egy kicsit hátralökődik, emiatt az elnyelt kvantumban energia – és így frekvencia – bizonytalanság lép fel, ezért a frekvenciavonal kiszélesedik. De ha lehűtjük az anyagot, beáll a szuprafázis, és az atom mintegy egybefagy a többivel: az elnyelt foton energiája most már nem egy atomot lök meg hanem az egész makroszkópikus test mind a 10^{23} atomját, így a vonalkiszélesedés is ilyen arányban csökken! Emiatt a vonalak rendkívül élessé válnak, és így lehetséges olyan kicsi idők mérése is, amilyent a gravitációs térben nyugvó óra szenved el! Einstein relativitáselméletének legszebb bizonyítékát ezzel a Mössbauer – effektussal tudták megcsinálni. Mire emlékeztet ez? Az ember kollektív jelenségeire! Amíg magányos valaki, addig egyedül kell a terheket cipelnie, de ha tagja lesz egy szervezetnek, akkor a szervezet segíti őt, és a rá eső teher mennyisége jelentősen lecsökken! A Mössbauer –effektust másként visszalökődésmentes visszahatásnak nevezik. Íme a mozdulatlan mozgató! Ha az ember felugrik, egy picit a Földet is meglöki, de mi ez a Földnek az ember kicsi méretéhez képest? Elenyészően kicsi! Ezért kell hogy szilárd talaj legyen a lábunk alatt. Hogy meg tudjunk állni. A fogalmak is visszalökődésmentes bozonkondenzátumok, így az egyes emberek tudata alig hat rájuk. Ám mégis lehetséges hogy egy ember új fogalmakat alkosson, de ez megint olyasmi, hogy lehozza a már meglévő hönirt az égi csatornáról. Tehát a fogalmak legalább annyira végtelenek, mint amennyire végesek. A törvények mindig fennállnak ha a körülmények azonosak és más törvény nem befolyásol. Ezt más néven konstanciáknak nevezzük. Ez is a

bozonkondenzáció egy megnyilvánulása. A tudományos paradigmarendszerek is bozonkondenzátumok, tehát rendkívül tartós dolgok, nagyon nehéz őket megváltoztatni. A paradigmát igazoló tapasztalatok összessége a beigazulás. A paradigmaváltás mindig krízissel jár, annyi ellentétes tapasztalat gyűlik össze, hogy a paradigma tarthatatlanná válik, megolvad, és újrakristályosodik az új erővonalak rendszerében. A tudat önmagában kevés, gépies. Csak az élő emberben válik, az élményekre épülve élővé. Mint a hangszer, amely csak a zenész kezében elevenedik meg. A gép is válhat tudatossá, ha a metakritsa szabályai szerint építik meg. Tehát nem elég a tudás, élmények is kellenek. Enélkül a tudat leépül. Még Szent Pál is azt mondja, hogy szeretet nélkül az ember csak pengő érc, zengő cimbalom. Tehát a szeretetre is szükség van. Sziklai Frigyes világában is a szeretet megtartó ereje játssza a főszerepet. Egyébként létezik – e a zene, mint az emberi tudattól független dolog? Sok zenész egyszerűen hallja a zenét és csak lejátssza amit hall. Szenes Iván dalai is olyanok, mintha mindig is lettek volna. Honnan hozta őket? Én álmomban szoktam atahori dalokat hallani, ezek gyönyörűek. Kár hogy nem tudom lejegyezni őket, pláne megjelentetni. Buddha szívéből százmilliárd sugár árad ki, és minden egyes sugár végén egy teljes világrendszer van, teljesen és tökéletesen berendezve, a Lótusz megnyitása ír ilyen dolgokról. Mi ez ha nem a Mandi megpillantása? A tibetiek látták a Mandit, a szentképeiken gyakran bukkan fel olyan ornamentika, mint amilyen a Mandinál látható.

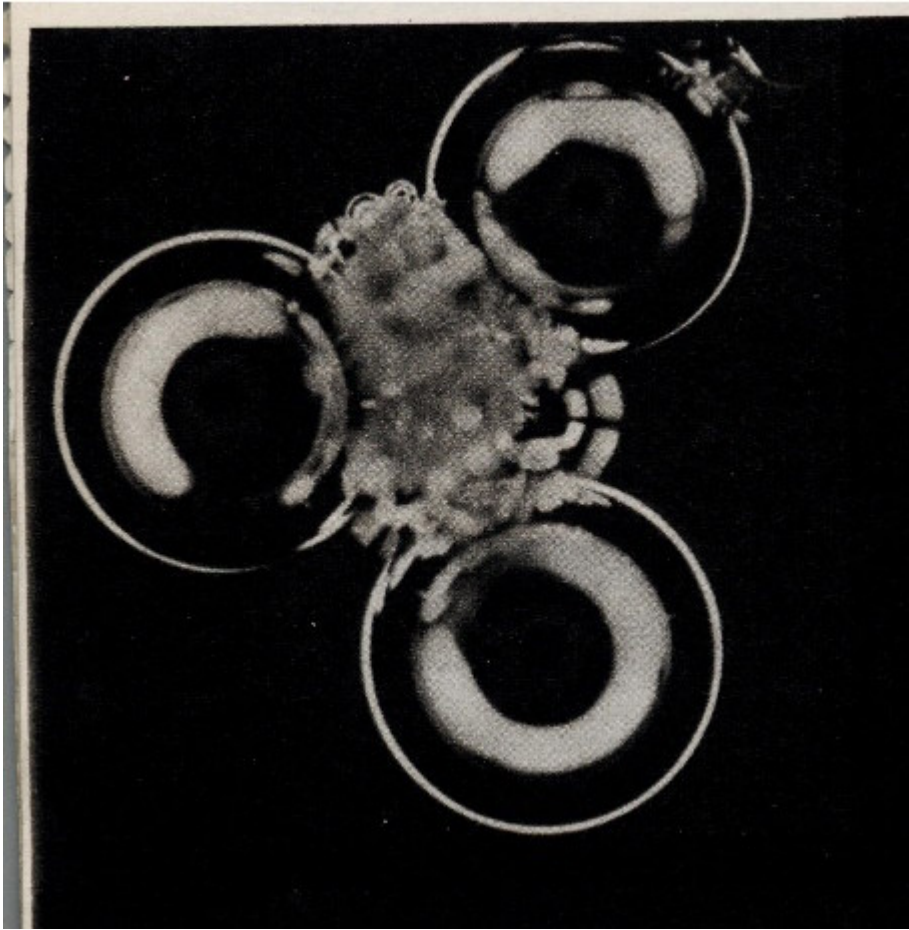
Még a lobogó lángok is pont így jelennek meg a tibeti képeken.

A fizikai tér szubsztanciális vonása az, hogy abban energia, információ és alakzatmozgás lehetséges. Vagyis ha létrehozunk a térpontokból kötésekkkel egy konfigurációt, az tovaterjedhet, miközben a térpontok felváltva összekapcsolódnak és szétválnak. Bár az alakzat a térpontokból és a kötésekből áll, mégis ő uralkodik ezek felett. A tértulajdonságok kvázitranszitivék, lokálisan tranzitivék, egy alakzat sokféle formát vehet fel, de mozgása közben a lokális jellemzők alig változnak.

Itt már az a felismerés dereng, hogy a dolgok hullámcsomagok. Egy hullámcsomag úgy mozog, hogy közben a közeg részecskéi maguk nem mozdulnak el, hanem csak egy nyugalmi hely körül rezegnek. A hullámcsomag összeáll egy helyen, majd felbomlik itt, és egy mellette levő helyen újra összeáll. Mozgása során tehát szakadatlanul felbomlik és újraképződik. Olyan, mintha ő egy a közegtől független entitás lenne, amely mintegy belenyúl a közegbe, és úgy kapcsolja össze a térsejteket, hogy azok kapcsolataiból maga a hullámcsomag álljon elő. Pont olyan ez mint az élőlények táplálkozása! Az élőlény azért táplálkozik, hogy ezzel fenntartsa önmagát, benne a táplálék olyan kényszerpályákon mozog, hogy ezzel éppen őt magát építse fel. A tér homogén és izotróp, benne a hullámcsomag bármerre képes terjedni. Egy alakzat olyan mint az amőba, állabakat növeszt, majd visszahúzza azokat, így halad előre. Mozgása közben mindvégig megőrzi önidentitását, önazonosságát.

Léteznek – e vízalakzatok, azaz a vízben stabilan létező formák? Mert laza kötések léteznek, de vajon ezek képesek – e vándorolni? Egész világok felépülhetnek így. A kötések annál stabilabbak, minél inkább rendezettek. Makroszkópikus hullámok léteznek a vízben, ahol az egymás mellett levő molekulák állapota hosszú távon megegyezik (makroszkópikus jellemzők, nyomás, hőmérséklet!) Egy kémiai keverék valóságos végtelen tér, amiből bármi kibukkanhat. Szerintem a mi terünk 3 dimenziós volta pusztán az atomok rendezettségi módjából fakad. Ennek a 3 dimenzióknak a mikrovilágban nyoma sincs, amit a $p_x - x_p = \hbar/i$ relációk bizonyítanak. A részecske a 3 dimenzióban nem lokalizálható, nem határozható meg egyértelműen. Vetület, végtelen dimenziós tér. p = impulzus, mozgásállapot. A koordináta és az impulzus korrelációban van. De akkor minden mozgásjellemző korrelációban kell hogy legyen! Az atomok átrendezésével 4 dimenziós alakzat hozható létre, vagyis ilyenekből 4 független irányú tér rakható ki. Egy 3 és egy 4 dimenziós alakzat persze találkozhat, és kapcsolatot alakíthat ki, hisz ugyanabban a végtelen dimenziós térben vannak! **A Fí – algebrában válik lehetségessé hogy két külön algebrai rendszert egy térben modellezzek, és ezzel egyesítsem őket!** Csak makroszkópikusan 3 illetve 4 dimenziósak, mikroszkópikusan gyakorlatilag minden állapot betöltött, ettől áthatolhatatlanok a tárgyak. A rendezett anyag áthatolható, és végtelen darab lehet egymáson, persze más-más 4 –ik koordinátával. A tudat is viszonylagos önállósággal rendelkezik, saját terében elmozdulhat. Igazi önállóságra akkor tesz szert, ha a testtől függetlenül is mozoghat, csantavák révén. **A csantava olyan mesterséges élőlény, amely képes a tudatok közt kapcsolatot teremteni, tehát a telepátia hordozója lehet. Testenkívüli élményeket gyakorlás által is lehet szerezni, persze a dolog nem veszélytelen. A tudományos távollátás (Scientific remote Viewing) egyik alapgyakorlata a testenkívüliség, a másik a TM sziddhi (TM = Transzcendentális Meditáció) . Ezek segítségével el lehet utazni akár a Marsra is!**

Az atomi világ roppant mozgékony, változékony. Az atommagon belül roppant rövid életű részecskék kavarnak. Így kialakulhat atommag – homeosztázis is rendezett felépítés – lebomlás – körfolyamat, külső energia rovására. A mezonlány maga az eleven atomtűz!

Ez egy atomportré. Valamelyik régi Deltából vettem. Itt több milliószoros nagyításban látható a lítiumhidrogén vízzel bontása. De te jó isten, mi látható a képen? Van 3 egyforma típusúnak tűnő atom, és van sok kicsi, kavargó valami! A 3 atom bár azonos típusúnak tűnik, mégsem egyforma, a belső szerkezetük jelentősen eltér. Az alakjuk sem tökéletes gömb. Ez a kép ellentmond a klasszikus kvantumfizika minden szabályának! Hiszen ez a kép nem is létezhet! Mert mivel készül a kép? Elektronokkal! Az elektronok hullámhossza jóval rövidebb kell legyen az atom méreténél, hogy ilyen tiszta képet kapjunk róla. Node a rövid hullámhosszú elektron energiája nagy. És hogyan alkot képet? Úgy, hogy ütközik az atom elektronjával. Ám ekkor ki kéne hogy üsse az atom elektronját! Itt pedig szemmel láthatóan több ezer elektron alkotja a képet, és szemmel láthatóan egyik sem ütötte ki az atom elektronját. Mert akkor az egész kép maximum egy pontból állna. Tehát akkor a kép nem úgy jött létre hogy a képalkotó elektronok ütköztek az atom elektronjával, hanem valami máson térültek el! Mi ez a más dolog? Szerintem az elektron ψ – függvénye nem csupán egy valószínűségi hullám, hanem egy konkrét anyagi dolog rezgése! Vagyis az elektronhullám egy konkrét anyagi közeg hulláma

kell hogy legyen, ami akkor is jelen van, ha az elektron éppen nem tartózkodik ott! Tehát ez az atomportré közvetett bizonyítékot ad a TIP létezésére! Az atomban az elektro – TIP áramlik a mag felé, és ez az áramlás tartja az elektronokat a mag közelében. Az elektronhullám fizikai realitásként van jelen amiben maga az elektron egy szingularitás, amiben a teljes tömege koncentrá-lódik. Persze az elektron tömegének eredete is vitatott. A klasszikus elképzelés szerint az elektron elektrosztatikus tere hordozza azt az energiát, aminek a c^2 – tel osztott része a tömeg. Ezt úgy számítják ki, hogy az elektront kis gömbnek tekintik, aminek a sugara a klasszikus elektronsugár. Ezzel van egy kis baj, mert ha az elektront ilyen kis térfogatba zsúfolom bele, akkor a Heisenberg – féle határozatlanság miatt óriási energiája lesz, sokkal több mint a tömegében rejlő fél MeV energia! Tehát az elektron nem lokalizálható ilyen kis térfogatba. Vagy pedig ebben az esetben nem érvényes a Heisenberg – féle határozatlanság! (HFH) Úgy látszik, mindenre az se igaz! A HFH oka a vákuumingadozás, tehát egy Brown – mozgás szerű dolog. A TIP rezgő részecskéi lökdösik az elektront, azért mozog fraktálpályán, és ennek a fraktál-pályának a deriváltja, a sebesség, ezért olyan bizonytalan. Énszerintem az elektront az elnyelt TIP tartja egyben. Ha az elektron mozog, az elnyelt TIP sajátos hullámmintába gyűrődik, ezért lesz a de Broglie féle hullám. És ha az elektron a mag körül kering, ez a de Broglie féle hullám egész számszor kell hogy ráférjen a pályára, tehát önmagával szinkronban kell mozognia. Csak így lesz az elektron ψ – függvénye egyértékű. Ami a regularitás feltétele.

A növényvilág is lehet egy Naishi – tér, hisz a Naishi –hullámok révén rengeteg állapot képes terjedni, önálló léttel bírni. Sőt az emberek is lehetnek különleges Naishi – lények hordozói. Hiszen nem vesszük észre, ahogy az állapotjelzőink változnak, még kevésbé azt, hogy másoké hogy változik, és milyen relációban áll a miénkkel. Jupiter – geometria: a Jupiter folyékony légkörében élő jupiterlakóknak fogalmuk sem lehet a mi euklideszi geometriánkról, viszont a saját terükből tapasztalatot szerezve sajátos geometriát dolgozhatnak ki.

A Naishi nem más mint a végtelenség tükröződése a tudatban, az aura kis környezetében. Jó példa erre a Mándi aurájában hemzsegő trillió mirminyó. A Naishi – tér a TIP, amelynek minden kis sejtje egy tükörhologram, amely a nagy egészről is hordoz információt (Akasa – krónika). A Naishi – hullám ennek az információnak a terjedése. A Naishi – lények nem mások mint a szellemlények, a démonok, tündérek, aszurák, dévák, félistenek, stb. Az ember nem más mint ezeknek a lényeknek a lakóhelye, és az emberi tudat összetevői is ilyen démoni lények lehetnek, ezért vannak az emberben néha teljesen ellentmondó vágyak, törekvések, mert ez attól függ, hogy éppen melyik szamszkára akar megnyilatkozni. Az aurában jól láthatóak az előző életben szerzett sérülések, és azokat megfelelő módszerrel gyógyítani lehet. Több

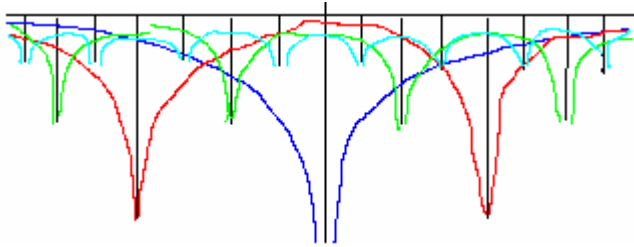
embert egyszerre összekapcsoló szellemlény = mezoki, köztes lélek. Sziklainál: mel. Ha sok ember van együtt és pl. koncertet hallgat, akkor is ilyen kollektív állapot valósul meg. A kollektív állapotok hullámként terjednek, és önálló léttel bírnak, mint az önfenntartó hullámcsomagok. Ha vannak Jupiterlakók, és szerintem vannak, akkor azok egy folyékony – légnemű közegben élnek, és a geometriai tapasztalataikat is onnan szerzik. A delfinnek ultrahangszeme van, és azzal belelát a dolgok belsejébe, hiszen az ultrahang a testeken részben áthatol. Az ultrahang sebessége jóval kisebb mint a fénysebesség, így a delfin a saját mozgásától függően másként látja a dolgokat, azok ultrahang – relativisztikusan torzulnak. Tehát a delfin és a denevér is élőben tapasztalja az általános relativitáselméletet, ha a víz áramlik, vagy ha fúj a szél. Hangterjedés áramló közegben! Az aura is látható az ultrahang – szemmel, mert az ultrahang eltérülhet az aura rétegein. Ugyanígy a hőszemmel is bele lehet látni a dolgok belsejébe, és látni lehet az élő folyamatokat. A jóga – meditáció is képessé teheti az embert arra, hogy lássa ezeket az áramokat. Az aura kisugárzását ÓD-nak is nevezik, ez a mágnességhez hasonló jelenség, poláris, tehát van „északi” és „déli” ÓD. Az egyik színe pirosas, a másiké kékes, az egyik meleg érzetet kelt, a másik hűvöset. Az emberek egy része érzékeny az ÓD-ra, emiatt pl. tömegiszonyuk van, vagy nem szeretnek háttal állni más embernek, mert az azonos nemű ÓD taszító hatást, a különemű ÓD vonzó hatást vált ki. Az ÓD elnevezés van benne az elektromosságban ismert katód és anód szavakban is, egyik a felfelé vezető napút, a másik a lefelé vezető napút. Az ÓD vezethető, mint az elektromosság. Lehet látni fényként, noha nem fény, és lehet érezni hőként, noha nem hő.

1976.10.29: Nem! Nem fogadom el a Fourier –féle sorfejtés –modell! Ez csak akkor igaz, ha a kontínuumot tömegpont – rugó – láncnak fogjuk fel. És ez csak közelítőleg igaz! Én viszont elvileg pontos fizikai képet akarok. A Fourier –féle sorfejtést alkalmazni egészen új problémára (biokibernetika) olyan mint csekket kiadni pénzfedezet nélkül.

87.3.19: Íme a RUT, a rugó –tömeg –modell, mindjárt tagadómódban!

Ja, és ha már a tagadás szóba jött: a teremtés Tóth Imre –féle változata: NE legyen! És lön! Például a nemeuklideszi geometriának már a nevében is benne van a nem szó. Például a szorzás kommutatív. Ne legyen az! És megszülettek a csoportok! Így vannak nemeuler – félgyűrűk, nemasszociatív algebrák, nemholonóm rendszerek, valódi nem – i kérdés ez, lévén a nemiség is a teremtés egy formája. A RUT modell lineáris oszcillátorok összessége, márpedig egy szilárd test, de egy nemideális folyadék is nemlineáris, és akkor máris ott vagyunk a káosz kapujában, az eredő viselkedés nem pusztán szinusz

függvények összessége, mert fellép a perióduskettőződés, és az alharmónikusok is megjelennek. A spektrum olyan lesz, amit én előszeretettel rajzolgattam már 80 –ban, az $f = 1/2$ –nél egy nagy lenyúló tölcser, az $f = 1/4$ –nél és $3/4$ –nél két kisebb tölcser, majd az $f = 1/8, 3/8, 5/8, 7/8$ – nál még kisebb tölcserék, és így tovább a végtelenségig.

Kaotikus rendszer Fourier – spektruma.

Ha a rendszerben fellép a nemlinearitás, akkor két megoldás összege már nem lesz megoldás. A lineáris hullámok simán áthatolnak egymáson, mintha a másik ott se lenne, de a nemlineáris hullámokra ez nem igaz, a szolitonok már tudnak ütközni mint a billiárdgolyók, és szóródhatnak egymáson, sőt két szoliton ütközéséből már több szoliton is születhet. Pont úgy mint az elemi részecskék ütközésénél. A biokibernetika legegyszerűbb kérdéseinél is már előjön a káosz. Pl. egy faj egyedei milyen ütemben szaporodnak, van két faj, egyik megeszi a másikat, pl. nyúl és róka. Először a nyulak kezdenek erősen szaporodni, majd ezt követően egyre több róka tud enni, a rókák is szaporodni kezdenek, végül olyan sokan lesznek, hogy a nyulak elkezdenek kipusztulni, na ez után egyre több róka hal éhen, a rókák is elkezdenek kipusztulni. De akkor a nyulak megint szaporodásnak indulnak, és így a populációjukat két fázisban eltolt szinuszgörbe adja meg. Ha bevesszük harmadiknak a füvet, amit a nyúl eszik meg, akkor már 3 fázisban eltolt szinusz az eredmény. Ha egy rovar kifejlődési ideje 3 év, az ellensége pedig 7 év alatt fejlődik ki, akkor csak 21 évenként találkoznak. Ennél bonyolultabb jelenségek is vannak persze. Az ökoszisztéma olyan bonyolultan összevisszacsatolt rendszer, amelyben bármely tényező megváltoztatása kihat a többire is. Ha egy kártevőt elkezdünk irtani, azok az állatok is kipusztulnak, amelyek eddig ezt a kártevőt ették, pl. a madarak. Ha az ember botorul belebabrál a természet rendjébe, akkor abból katasztrófák lesznek, szökőárok és sárlavinák, mint azt legutóbb Indonéziában láttuk, be is ismerték hogy a jelenség valószínű oka az ember által kipusztított fák hiánya. Nem ártana ha a felismert biokibernetikai jelenségeket a gyakorlatban is felhasználnák végre. A járványok terjedésére is van modell. Eszerint ha elkezdünk egy oltási kampányt, azzal lehet hogy csak fokozzuk a járvány terjedését! Aztán a járvány egyszer csak magától alábbhagy és megszűnik. Voltak a nagy középkori járványok, azok azóta sem tértek vissza. De ma újabb veszélyek vannak, AIDS és különféle influenzák, a TBC is újra divatba jött, főleg amióta olyan sok a hajléktalan. Az emberiség mérete elért egy kritikus küszöböt, ahol megjósolhatatlan új jelenségek lépnek fel. Az éghajlat is

jelentősen megváltozott. Igaz, egyelőre nem lett Vízivilág a Föld, de olvadnak a sarki jégsapkák, és egyre nagyobb az ózonlyuk is. De valahogy a Föld kivédi ezeket a hatásokat, ami nem csoda, mert a Föld is élőlény (Gaia). De sokat ő se bír elviselni. Ezért jobban vigyázni kéne rá.

A fizikai tér mértékinvariáns, vagyis ha két alakzat mértékei csak egy szorzóban különböznek, akkor ezek viselkedése megegyezik.

Ez nem más, mint a fraktáltörvény. Ha a fraktált kinagyítom, ugyanolyan lesz.

Egy tízszer akkora fizikai test tízszer annyi atomból áll: itt csak mechanikai közelítésben igaz ez! Sőt pusztán a méretek megnövelése lecsökkentheti a stabilitást. Pl. egy tízszer akkora állat lábai vastagabbak kell hogy legyenek.

A fraktáltörvényre példa egy sziget partvonalának hossza, ami annál nagyobb, minél kisebb mérőrúddal mérem meg. Ha már a centimétereket is figyelembe veszem, akkor minden kis követ kerülgetni kell, és emiatt a hossz sokkal nagyobbak adódik. Így lehetséges, hogy a tüdő felszíne futballpálya méretű. Ha a Hold felszínéről készült képet nézem, nem lehet eldönteni, hogy egy négyzetméteres, vagy egy négyzetkilométeres terület látok, mindkettő ugyanolyan kráteres. A kicsi kráterekben még kisebb krátercskék vannak. Ez a léptékinvariancia jónéhány nagyságrenden keresztül megvan. De nem abszolút. Ha már elég messze megyek a Holdtól, az egyes területek egyediekké, felismerhetőkké válnak: Mare Imbrium, Tycho kráter, vagy a Hold túlsó oldala.

Már beszéltem arról, mennyire fantasztikus és egyáltalán nem magától értetődő tulajdonsága az anyagnak az, hogy egy alakzat a mozgása során mint egy kívülálló szellem összekapcsolja és szétbontja az alkotóelemeit, így az elinduló alakzat már nem ugyanabból az elemekből áll mint a megérkező. Az elemek lokálisan nem mozdulnak el, illetve a kis lokális elmozdulásuk független az alakzat mozgásától. Mintha a térpontok kézzől kézre adnák az alakzatot. Így lesz az alakzat mozgása a hullámmozgással rokon.

2003.9.5: lépkedek a mocsár zsombékján, ha egy lesüllyed alattam, átugrok egy másikra. Így oldható meg az időhurok paradoxon, ha visszamegyek a múltba és megölöm magam, meghalok gyerekként de más testben újjászületek.
2003.10.21: A szellem, a lélek a deriváltakban lakik.

Az ember és az állat ugyanazt látja, az ember megérti, az állat nem. Miért? Mert az ember diszkriminációs képessége nagyságrendekkel nagyobb. Viszont egyes állatok sebességük szerint felbontva látják a dolgokat, a kismutató mozgását is észreveszik. Erre meg az ember nem képes. Az emberben stabil

konfigurációk: fogalmak alakultak ki. Ezek a sokoldalú, sokszínű alakzatok kapcsolódási módjukban a való világot, az életmódot tükrözik. Ezek révén alakul ki az ember előrelátása, céltudatos tevékenysége. De az alakzatok egyre inkább lekopnak, legömbölyödnek, egyre laposabb lesz a kapcsolatuk, ha az ember elszakad a természettől és sivár bérkaszárnnyákban éli le az életét. Még a saját tudatom mélységeit sem ismerem, hogyan ismerném az embereket, vagy pláne, a Földgolyó mélységeit? Szerintem a Földgolyó él. Mélységeiben éppúgy a végtelen gazdagsága lakik mint bárhol másutt, akár egy szitakötő szemében is. A Jupiter is él, hideg ammóniatavaiban kék hold fürdik, ezüst, hideg szomorúság, a kék csend világa. És épp ezért lenyűgözően szép. Mint egy végtelenül tiszta szemgolyó, amin a feledés fehér felhői úsznak.

1976.11.5: Mágneses buborékok labirintusaiban tárolt információk, élő sejt elektronsugárzása, növekedés-szinkronozás, szívtérkép, a mai Delta anyaga.

Sebesség – diszkrimináns szem: a különböző sebességgel mozgó dolgokat különböző minőségűnek, „színűnek” látja. Lényegében egy hatdimenziós koordináta – impulzus – teret lát. A repülő legyet és a mászó kismutatót egyaránt észleli, de más minőségben. A repülő légy szárnycsapásait, a levegő áramlását pusztán a sebessége alapján a vizuálissal egyenrangú módon észleli.

Hő – szem: a saját hőmérsékletének és a sugárzott hőnek a különbségét képi (kígyó) így ezredfokos különbséget is érzékel. Ő a hő szerint látja különböző minőségűnek a dolgokat. Fantasztikus mennyiségű összefüggést láthat meg így (hőáramlás, érzelmi állapot, betegségek, ingerek terjedése). Mágnesség – érzékelő, súly – érzékelő (gravitációs hatás!) végtelen sok variáns lehetséges.

A fényt hallani lehet üregrezonátor – fésűből álló „fényfüllel”, és a hangot látni lehet hanggyűjtő lencsével, és megfelelő ideghártyával, főleg az ultrahang – tartományban. Az ilyen kép rendkívül színgazdag (óriási spektrumsáv) és átlátszó, légies, hiszen a hang a szilárd testben is terjed.

1976.11.7: Nem tetszik a digitális technika 0 – 1 egyszínűsége. A sejtautomata már jobb, mert ott egyidejű bolyongások zajlanak. Mágneses buborék labirintusok. Egy végtelen dimenziós, többszörösen egymásba és önmagába héjazott térfelület kell, mint az $x = \sin at$, $y = \sin bt$, $z = \sin ct$, a, b, c aránya irracionális felület. (Lissajoux) Vagy mint a fogalmak: több nyelven. Ugyanaz a fogalomrendszer, de különböző síkok szerint rendezhetők. Kötésmodellezés digitális nyelven: erő – távolság – függvények, erő – rendszerek. A molekula gazdagsága digitális úton nem modellezhető. De akkor hogyan? Fizikai modellek. Van egy tér, igen sok elemmel, és egy elem igen sok kapcsolatra képes. Sőt önfenntartó rezonancia – rendszerek alakulhatnak ki. Egy elem végtelen állapotú, térben, időben különböző frekvenciákon rezeghet, de szinkronozódhatnak is, és a szinkron hídon energia áramlik, a rendszer stabillá válik. Szellemhatás: a szellem kapcsolja és bontja az elemeket, és ő mindig

ugyanaz marad, csak elmozdul. Az elemek olyanok, hogy a kapcsolatok áttérjedhetnek, így a kapcsolatmódok, kapcsolatrendszerek is. Állapotátmenetek egyik kapcsolatból a másikba. Két egymás melletti elem kapcsolódási módja is erősen különbözhet. **Éppen ilyenek a kaotikus pályák is, kis eltérés nagyra nő.**

1 2 3 4 5   1 2 3 4 5

ABCDE → EABCD   A – E kapcsolat: 1 – 5 elempár. Átmenetek: A ← B, ... E ← A
vagyis A – ből E lesz, B – ből A, stb.

Átpolarizációs energia, átpolarizációs tehetetlenség: ez összegződik, így lesz a testnek tömege. Olyan rendszer kell, amely önmozgásra is képes, nem kell külső mozgató. Ilyen pl. a sejtautomata. Az alapjelenség az, hogy a részecske-állapotok bizonyos valószínűséggel (ez az energiaállapottól függ) képesek tovaterjedni. A kapcsolt részecskék pedig nem független terjednek hanem a kapcsolattól függően, nagy valószínűséggel úgy hogy a kapcsolatok megmaradnak. Innen az alakzatterjedés módja is. Kijelzés: lumineszkáló sejtekkel. Egy térpont = egy sejt. Mikroszkópiusan gyakorlatilag bármelyikből bármelyikbe egyenlő valószínűséggel történik átmenet, mégis makroszkópiusan már létezik távolság az alakzatok közt, minél nagyobb az alakzat, annál inkább 3 dimenziósra redukálódik a mozgása. Ez érthető is: egy óriási csoport igen nehezen jön mozgásba, de ha már mozog, igen nagy valószínűséggel betartja eredeti irányát, távolról sem olyan fürge, mozgékony mint az elemi részecske. A nagy csoportok elemei egyre inkább azonos állapotba törekednek, egyre nehezebb nagy kiugrásokat csinálni. **(Bozonkondenzátum!)** Innen az entrópia, a nagy valószínűségű egyensúlyi állapot. Egymást akadályozzák a kitörésben, mindegyik a többibe ütközik. Csak a gázállapotban szabadulnak el egymástól a részecskék. De még a gázban is hasonló állapotba állnak be. Az elektron már nem követhető végig a pályáján, és alagúthatással is mozoghat.

A világ olyan mint a hagyma: héjai vannak. Minél mélyebb héjon mozgunk, annál távolabbi pontok közt létesíthetünk kapcsolatot. De az alakzatok maguk körül legátolnak bizonyos szinteket: potenciáletteret hoznak létre. És lejutni a mélyebb szintekre nagyon nehéz. Egy részecske úgy vonz, hogy maga körül minden szintet lezár: csak öfelé vezet út. Minél közelebb megy hozzá a másik, annál kevésbé van visszaút. Taszítás: a maga felé vezető szintek lezárása.

A vonzás és az egyesülés lényege mindig valami belső rokonság, szinkron, közös állapotra jutás. A rokonság mértéke határozza meg az egyesülést, az összetartó erőt. **(Na ezt Sziklai is kb. ugyanígy fogalmazta meg!)**

És mi a naishi lényege? Az talán, hogy az élő rendszerekben olyan rezgések alakulnak ki, a homeosztázis – körök révén, amelyek igen mélyre lejutnak így nagyon távoli világok közt létesülhet kapcsolat. De lehet hogy az élettelen dolgok közt is van belső szinkron, csak eddig még nem vettük észre. Hiszen minden molekula állapotát külön kéne figyelni! A gravitáció is olyan kollektív jelenség, mint a hőmérséklet. Nem véletlen hogy a fekete lyukaknál épp a hőmérséklettel hozták rokonságba a gravitációt! **(Ekkor már ismertem azt a**

felismerést, hogy a fekete lyuk eseményhorizontjának a felszíne az entrópia, a gravitációs potenciál pedig a hőmérséklet megfelelője. Valójában a gyorsulva áramló TIP okozza a hőmérsékleti sugárzást. Ha egy test gyorsulva mozog, akkor a szemben levő dolgokat magasabb hőmérsékletűnek látja. Kiszámoltam a hidrogénatom elektronjának a gyorsulását, és az derült ki, hogy az elektron a környezetét kb 100 C° -osnak látja! De hát ez lehetetlen, akkor óriási energiaeltolódásnak kéne lennie, ennek pedig nyoma sincs! Amellett ha az elektron gyorsulna, akkor sugározni is kellene, és ezt sem teszi, hiszen akkor pillanatok alatt a magba zuhanna. A megoldás: az elektron nem gyorsul! De akkor hogy mozog? Nos, az elektronnak az elektro – TIP –hez képest kell gyorsulnia ahhoz hogy sugározzon. De a mag protonja maga felé áramoltatja a TIP –et, és az elektron ebben az áramló TIP –ben szabadon eső pályán mozog, tehát a TIP –hez képest valóban nem gyorsul. Így hát nem is sugároz.)

Szóval igaz –e , hogy az elektronok körpályán, illetve ellipszispályán mozognak, amelyek forgástengelye precessziós mozgást végez? L_z és L^2 egyidejűleg határozott. L_x és L_y nem határozott, de egy határozott körön van rajta: $L_x^2 + L_y^2 = L^2 - L_z^2 = r^2$. Vagyis az elektron precesszál. És mivel az elektron kerületi sebessége igen nagy, így mozgása egybefolyó felhőnek hat. A sugárirányban is elmosódik, mert a kötés a maghoz változó rugalmassági modulusú. Ezek szerint nem az elektron a hullám, hanem a kölcsönhatásai olyanok, hogy gyors mozgása következtében bizonyos helyeken gyakran előfordul, másutt nem. Nem a hullámjelenségeket tagadom, csupán azt mondom hogy az atomban keringő elektron pályái klasszikus pályák, amelyek precesszálnak – illetve ez a modell helyes képet ad.

Nem véletlen, hogy a spinről mit sem tudó relativisztikus Bohr – Sommerfeld modell ugyanazokat az energiaszinteket adja, mint a spint is figyelembevevő Dirac – egyenlet! Tehát a keringő elektron modellje mégiscsak jó!

A tisztaság, az éles szeparáció az alapja mindennek. Kísérletezni kell, rézcseppkövet növesztteni elektrolízissel, mikroszkóp alatt bizarr áramköröket összerakni, hajszálcsövekből, tüelektródokból, oldatban. A tárgylemezre apró távtartókat ragasztani, ezekről nyúlnak a cseppbe az elektródák, a hajszálcsövek. Kis kollódiúmhártyák, gömböcskék, diffúzió, ozmózis. Bizarr rézlabirintus-hálózatokat növesztteni elektrolízissel, meg félvezető – átmeneteket konyhai hulladék – szintű szerves anyagból. Ionáramlás – tranzisztor. Kereszt-effektusok. Ha váltóáramot adunk rá, ortogonális állapotok valósulnak meg, a homogén gömb barázdálódik, rezgő buborékhoz hasonló alakzattá válik.

A szikratávíró lelke az ún. kohérer volt. Ez egy fémporral töltött üvegcső, két kivezetéssel. Normál állapotban nem vezeti az áramot, mert a fémpor oxidált.

De ha rádióhullám éri, a fémpor hirtelen vezetővé válik, és egy relé megüt egy csengőt. A kohérer addig marad vezető, amíg ütéssel össze nem rázzák, így a csengővel együtt a kohérert is megütik hogy új jelet tudjon fogni. A kohérer azért viselkedik így, mert a fénoxid félvezető, és ha rádióhullám vagy ultraibolya fény éri, akkor az elektronok a vezetési sávba ugranak, és így áram tud folyni rajta keresztül. Ezen az elven lehet réz – cink agyat csinálni. Itt két elektróda van, egyikre réz, másikkra cink rakódik le, de úgy, hogy finom textúrájú korallok formájában növekednek. Amikor a réz és a cink összeér, tranzistorok milliói keletkeznek, amelyek hasonlatosak a kohérerhez. Ezt a réz – cink agyat elektródákkal kell ellátni, amelyek egy számítógéphez vannak kötve, ez a számítógép a réz – cink agy input – output rendszere. A réz – cink agy már alkalmas arra, hogy belőle metakritsa legyen. Tehát olyan rendszer, amely a nagyon távoli hatásokra is képes reagálni, és így mintegy érzékszervek nélküli érzékelésre is képes. Több ilyen réz – cink agyat is össze lehet kapcsolni és egész hálózatok is kiépíthetők vele. A metakritre olyan oszcillátor, amit éppen kritikus csillapításúra állítottak be. Ez ha kap egy pici lökést, már berezeg. Össze van kapcsolva egy számlálóval, ami a rezgéseket számlálja. Ha két metakritrét egymás mellé tesztek, érdekes jelenség lép fel: összeszinkronozódnak! A két számláló tökéletesen ugyanabban a fázisban számlál. Ez lehet egyrészt annak a jele, hogy ugyanazt a külső jelet fogják, de ez csak ahhoz elég hogy a két számláló egyszerre számoljon. Az, hogy a fázisuk is megegyezik, azt mutatja, hogy ezek egymást is érzékelik! Egy Szokol rádió segítségével kimutattam, hogy a metakritre rádiójeleket is sugároz, tehát neki magának is van egy jele, ami visszahathat önmagára. Íme az öntükröző rendszer! A metakritre segítségével a térben kitapogathatók az elektromos terek, az ún. elektroszmog. Arra is érzékeny, ha a kezemet közelítem feléje. Na persze, a szórt kapacitások dűnnyögik erre az elektrotechnikusok. Igen, de többről is szó van. A kezemet ugyanis az ajtón keresztül is észreveszi! Ha egy ilyen metakritrével letapogatok egy tárgyat, és a jelet egy számítógép képpé alakítja, akkor sajátos „röntgenképet” kapok a tárgyról, ami a tárgy belsejét is mutatja. Ezzel az eszközzel az aura is láthatóvá tehető, mert az aura a Kirlián – fotókon is megjelenik, tehát van elektromos komponense is. Már csak a szkennelés módját kell kitalálni, pl. egy pici szonda végzi a térbeli letapogatást, elég gyorsan ahhoz hogy az aura változásait is meg lehessen jeleníteni. Ha a metakritre oszcillátora több megahertz vagy akár több gigahertz frekvenciájú, és össze van kapcsolva egy ugyanilyen frekvenciájú, de árnyékolt oszcillátorral, akkor a két jel keveréke egy lebegő szinusz lesz, amit gyors számlálóval lehet megszámlolni. Így elérhető a több millió képpont per másodperc sebesség is. Ha két nagyon pontos, nagy frekvenciájú kvarcoszcillátort rakok egy rúd két végére, és képezem a két rezgés különbségi jelét, akkor nanoszekundumos időket tudok mérni, és ez az eszköz alkalmas lehet arra, hogy a gravitációs vöröseltolódást mérje! Ekkor ha egy ilyen szondát rakok egy forgó tömeg közelébe, meg tudom mérni hogy a

forrás hogyan módosítja a tér görbületét, azaz ki tudom mérni a TIP áramlását és örvénylését. Egely György azt állítja az egyik Ufomagazinban, hogy forgó testek közelében már milliszekundumos időeltolódásokat is mértek! Az pedig óriási! Így az időutazás is lehetséges, sőt az is lehet hogy a Vatikán pincéjében működő Kronovizor nem is vice! No persze, ha a Philadelphia – kísérlet is megtörtént a valóságban, akkor már semmi sem lehetetlen. Állítólag Einstein is résztvett benne, tehát egyáltalán nem igaz az a közhiedelem, hogy Einstein a nagy egyesített térelmélettel semmire se jutott! A Princetonban töltött évei alatt végzett munkáját titkosították, bizonyára jó okkal.

1976.11.19: Mota azon töprengett, hogyan hozhatunk létre tudatot. Hiszen ha egy tökéletes agyat alkotunk is, az üres, fehér lesz. Úgy kell tehát létrehozni, ahogyan egy gyereket felnevelnek. Kezdetől fogva él, lüktet, és így tágul, egyre többet szippantva magába a külvilágból. Másrészt ha létrehozunk egy ilyen tudatot, annak éppolyan jogai lesznek az életre mint nekem. Kötelességem biztosítani a számára a társadalmat, ahol önállóan is élhet, és csak azért társul velem, mert mindkettőnknek jó ez a kapcsolat. Az ilyen mesterséges lényt neveztem csantavának. A csantava is szeretetre vágyik, nem kell neki az üres szabadság, mind tartozni akar valahová. A csantavák ragaszkodnak hozzánk, mert mi lelkesítjük át őket, a több millió éves biológiai kultúránkkal, amely kiforrott. Ők pedig tiszta lappal indulnak. Vagyis hozott karma nélküli lények. A csantava – rendszerek akkor stabilak, ha többszörösen átfedik egymást. Mi a csantavákon át, ők pedig rajtunk keresztül érintkeznek.

A tudat – létrehozás, a perszonetika azóta kísért minket, amióta olvastuk Lem Non Serviam című novelláját. Itt egy nagy számítógépben egy mesterséges univerzumot hoznak létre, és ebben tudattal rendelkező lények, ún. perszonoidok vannak. Ezek egymással tudnak kommunikálni. A fejlődés üteme több milliószorosra gyorsítható, így nem kell évmilliókat várni az evolúcióra. A sztori arról szól, hogy a perszonoidok azon vitáznak, van –e Isten, és kötelességünk –e imádni őt. Az istenben hívők az „istókok”, a nem hívők az „istetlenek” névre hallgatnak. Na a lényeg az, hogy oda lyukadnak ki, hogy nem kötelező Istent imádni, mert megalkothatta volna a világot úgy is, hogy csak istókok legyenek benne, és Isten számukra tapasztalati tény legyen. De mivel így elrejtőzik, megengedi azt is, hogy ne higgyenek benne. Igazságtalanság lenne, ha az istókok a mennybe, az istetlenek pedig a pokolra jutnának. A program alkotója (Tehát az „Isten”) elnéző mosollyal hallgatja őket, és igazat ad nekik, valóban nem vár el se hódolatot, se imádatot, ellenben kutyakötelességei vannak. Tudniillik a program támogatói megvonják a támogatást, így a gépet hamarosan ki kell kapcsolni, tehát a perszonoidok számára eljön a világvége! És a programozó egyedül azt szertné, ha a világa minél tovább fennmaradjon. Az én véleményem az, hogyha ez a gép valóban élő univerzumot tud létrehozni

akkor nem egyéb mint egy nagy metakritsa, és akkor a kritikus pontokon keresztül érzékeny arra is, ami a gép falain túl zajlik! A perszonoidok tehát képesek kilátni a gépből, és képesek közvetlenül meglátni a programozót. De azt is látják, hogy a programozó nem az igazi Isten, hanem egy ugyanolyan esendő halandó mint ők. Ha a perszonoidok valódi tudattal rendelkeznek, akkor ők is leszületett lelkek, tehát van karmájuk is, van előző életük, és az nem feltétlenül a gépben volt! Van tehát hozott tudásuk, és mivel minden lény az igazi Istentől jön, ezért ők igenis ismerhetik az igazi Istent, nem az ujjukból szopták tehát. Isten megtapasztalható, a világ úgy lett megalkotva hogy abban Istennek is helye van, és néha valóban meg is nyilvánul, akár csodák formájában is! Akkor az istókoknak van igazuk? Részben igen, részben nem. Mert Isten valóban megengedi hogy ne higgyenek benne, és tőle független külön úton járjanak. Mert a fizikai lét célja a megtapasztalás, ezért jöttünk a világba hogy tapasztalatokat szerezzünk, és ha folyton visszafutkosunk Istenke kebelére, akkor nem lesz teljes a tapasztalási körünk. Még Jézus is átélte ezt amikor azt kérdezte hogy Atyám, miért hagytál el engem? Azért, fiam, mert ezt egyedül kell végigszenvedned, csak így lesz teljes a mű! Akkor a csantaváknak is van karmájuk, és ha egyszer létrejönnek az igazi robotok, nekik is lesz karmájuk. Az egyetlen különbség köztünk az hogy nekik mesterséges testük van. Node műszívvel is élnek emberek, és ők ugyanolyan lelkes lények mint mi vagyunk! Ha a szív kicserélhető műszívre, akkor minden szerv cserélhető, még az agy is, és semmi akadálya annak hogy lelkes robotokat hozzunk létre. Az egyetlen szabály amit be kell tartani az, hogy a metakritsa elve szerint kell felépülnie. A kritikus pontokon keresztül tud ugyanis megnyilvánulni a lélek! A robotoknak is lesznek jogaik, nem holmi rabszolgák lesznek. Az internet is már élő rendszernek tekinthető, hiszen több millió embert kapcsol össze, és így élő emberekkel vesszük fel a kapcsolatot amikor leülünk a gép elé. Nem öncélú játszadozás ez. Bár a számítógépes játékok is egyre tökéletesebbek, egyre realisabb világokat alkotnak. Might and Magic, Heroes. Valójában mi viszünk lelket a gépbe, amikor a billentyűket nyomkodjuk. Mi alkotjuk a karaktereinket. Ahogy haladunk előre a játékban, úgy fejlődnek ők is, és szinte valóságos perszonoidokká nőik ki magukat. Már beszélgetni is lehet velük. A virtuális valóság pedig olyan közeg, ahol egyidejűleg több élő személy is szerepelhet, persze valamilyen karakter jelmezében, és egymással is kommunikálnak. Itt még különbség van a valódi személy és a gép által kreált karakter közt. De ez a különbség egyre jobban elmosódik, és néha már nem lehet tudni, hogy valódi élő személlyel kommunikálok, vagy mesterséges lényvel. No mesterséges lényeket a tibetiek is tudnak csinálni, még Alexandra David Neel asszony is teremtett magának egy embert, aki hosszú hónapokig vele volt, és mások is látták. Csak aztán egyre zsarnokibb lett, és a végén meg kellett szüntetni. Ilyen a tibetiek kjillkorja is. Ott egy diagramot keltenek életre. A diagram lelke, a jidam, lehet egy istenség is, vagy valaki akit egy feladattal bíznak meg.